

ЧЕТВЪРТА ГЛАВА

РАЗВИТИЕ НА УСТНАТА РЕЧ В УСЛОВИЯ НА БИЛИНГВИЗЪМ

1. ОСОБЕНОСТИ НА УСТНАТА РЕЧ

Проверява се дали учениците владеят говоримо български език с постъпването им в 1. клас. Това се прави в непринудени колективни и индивидуални разговори с децата – за семейството им, за любимата играчка, за другарчето, за детската градина и др. Децата се включват в различни игри, където разговарят свободно. Провежда се разговор с родителите, за да се разбере доколко те самите владеят говоримо български език. Обикновено учениците, които са посещавали детска градина, разполагат с по-богат речников запас от думи.

Развитието на речта е сложен творчески процес. Шаблонът и стихийността в езиковото обучение са недопустими. През целия си живот човек развива и усъвършенства речта си, но първите системни усилия в тази посока се правят в училище. Според Н. Жинкин обществото е заинтересовано да запази богатството и нормите на езика, създавали се през вековете. Речта трябва да бъде не само правилна, но и съвършена по съдържание и форма. В това отношение възможностите са неизчерпаеми. Това е задължение на училището, но огромни резерви остават неизползвани (Н. Жинкин, 1966).

След постъпването на децата билингви в 1. клас трябва да се акцентира върху развитието на устната им реч. Развитата устна реч осигурява успешно обучение на децата като цяло. Основната задача, която стои пред учителя, е да насочи усилията на децата към развитие на речта. Заедно с нея да се усъвършенства работата над думата, словосъчетанието и изречението. Ако децата се